

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 41/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., P., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. októbra 2011 doručená sťažnosť J. H., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenia jeho základného

práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy „vidí... v tom, že napriek tomu, že je účastníkom konania na základe žaloby na zrušenie Rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu v B. zo dňa 8. 2. 2010 žalobcu M., a. s., B., o tejto skutočnosti má vedomosť len od žalobcu v zastúpení jeho advokátkou. Okresný súd Bratislava I. napriek časovému odstupu takmer 2/dvoch rokov od podania žaloby do spisania tejto sťažnosti sťažovateľovi žalobu nedoručil, neumožnil mu, aby sa k nej vyjadril, nenariadil termín pojednávania. Dôvodom podania ústavnej sťažnosti je aj porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov...“.

K porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľ uviedol, že „14. 10. 2010 podal... sťažnosť na postup Okresného súdu Bratislava I. z dôvodu prietahov v konaní. JUDr. H. K., predsedníčka Okresného súdu Bratislava I. odpoveďou na sťažnosť z 2. 11. 2010 konštatovala, že sťažnosť je dôvodná a za spôsobený prietah sa sťažovateľovi ospravedlnila. Záverom dala prísľub, že vybavenie veci bude priebežne sledovať, aby k zbytočným prietahom v konaní zo strany súdu nedochádzalo.“

Dňa 15. 7. 2011... podal na Okresný súd Bratislava I. sťažnosť na postup súdu z dôvodu pretrvávajúcich prietahov v konaní. JUDr. M. B., podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava I. opakovanú sťažnosť opätovne vyhodnotila ako dôvodnú s tým, že priebeh konania bude súd sledovať až do jeho právoplatného skončenia tak, aby k zbytočným prietahom v konaní zo strany súdu nedochádzalo. Z vyjadrenia pani podpredsedníčky súčasne vyplynulo, že súd vo veci urobil úkony až po podaní sťažností a aj tie sa javia ako samoúčelné, keďže súd ďalej v zmysle O. s. p. nepokračoval.“

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že Rozhodcovský súd v B. (ďalej len „rozhodcovský súd“) vydal rozhodcovský rozsudok sp. zn. 254/09 z 15. januára 2010 (ďalej len

„rozhodcovský rozsudok“), ktorým zaviazal žalovaného - M., a. s., na zaplatenie 3 000 € s príslušenstvom sťažovateľovi ako žalobcovi v konaní do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku a zároveň zaviazal žalovaného na zaplatenie trov konania sťažovateľa. Na základe tohto rozhodcovského rozsudku podal sťažovateľ návrh na vykonanie exekúcie.

„Právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok... odporca (dňa 10. 2. 2010?) napadol návrhom na jeho zrušenie a odloženie jeho vykonateľnosti. Vec je vedená na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 26Cb/29/2010.

Dňa 12. 10. 2010 podal sťažovateľ vo vlastnom mene sťažnosť na postup súdu pre nečinnosť súdu a prietahy v konaní. Dňa 2. 11. 2010 predsedníčka súdu odpoveďou na sťažnosť pod Spr 2280/2010 vyhodnotila sťažnosť za dôvodnú a zároveň sa za spôsobený prietah v mene súdu ospravedlnila. ...

Pretože vo veci súd ani potom nekonal, dňa 15. 7. 2011 podal sťažovateľ... opakovane sťažnosť na postup súdu z dôvodu pretrvávajúcich prietahov v konaní. Podpredsedníčka súdu v odpovedi z 11. 8. 2011 po preskúmaní sťažnosti dospela k záveru, že ide o opakovanú sťažnosť a opätovne ju vyhodnotila ako dôvodnú. ... Ako vyplýva z posledného odstavca odpovede na opakovanú sťažnosť z 11. 8. 2011, za 18 mesiacov od podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, súd dňa 22. 10. 2010 a 24. 5. 2011 vyzval navrhovateľa (M., a. s.) na odstránenie väd návrhu vo veci samej a výzvou zo dňa 10. 8. 2011 na zaplatenie súdneho poplatku. Je neprimerané, aby navrhovateľ, navyše právne zastúpený, mal od súdu procesné neobstojnú benevolenciu 20 mesiacov (ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti) na to, aby odstránil vady návrhu a zaplatil súdny poplatok.

Ďalej je neprehliadnuteľné, že súd výzvy navrhovateľovi posielal vždy len po podaní sťažností sťažovateľom. Výzva súdu navrhovateľovi je z 22. 10. 2010 - teda po podaní sťažnosti podanej poštou 14. 10. 2010. Ďalej výzva súdu navrhovateľovi je z 10. 8. 2011 - teda opäť odozva podanej sťažnosti z 15. 7. 2011.“

Na základe citovaných skutočností sa sťažovateľ domnieva, že postupom okresného súdu v namietanom konaní boli porušené ním označené základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru, preto navrhol, aby ústavný súd rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že:

„1. Okresný súd Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/29/2010 porušil základné právo J. H. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava I. v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cb/29/2010 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. J. H. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. H. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 287,06 € (slovom dvesto osemdesiat sedem eur a šesť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu... č. 0260201693/0900 do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Návrh na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnil sťažovateľ tým, že „prietahy v súdnom konaní v ňom vyvolávajú bezmocnosť, pocit márnosti, bezprávia, psychického prikorja a súčasne sklamania z toho, že hoci on osobne vo veci neporušil žiadnu zmluvnú ani zákonom uloženú povinnosť, porušovaním jeho práva na súdnu ochranu ale najmä nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I. napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodcovskému rozhodnutiu je rozhodnutie vo veci 26Cb a nepochybne aj uspokojenie jeho práva stále v nedohľadne. Správanie Okresného súdu Bratislava I. v tejto veci v ňom vyvoláva negatívny psychický stav a dlhotrvajúce znepokojenie nad tým, ako a kedy vôbec bude pri takomto postoji Okresného súdu Bratislava I. vo veci rozhodnuté a či aj v prípade jeho úspechu vo veci samej ešte bude možné uspokojiť jeho pohľadávku.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd zaviazal okresný súd povinnosťou uhradiť trovy jeho právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa vyčíslila takto:

„Výpočet náhrady trov právneho zastúpenia sme vykonali podľa § 11 ods. 3 pred bodkočiarkou, považujúc predmet sporu o určenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku za vec neoceniteľnú peniazmi, ďalej podľa § 10 ods. 1 k časti nároku o určenie finančného

zadosťučinenia vo výške 500,00 Eur ako spojenej veci podľa § 13 ods. 3, § 15 písm. a) o náhradu hotových výdavkov a § 16 ods. 3 - režijný paušál, Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení takto:

§ 11 ods. 3 - hodnota 1 úkonu právnej služby pred ÚS SR- neoceniteľné peniazmi... 123,50 €

§ 10 ods. 1 - hodnota 1 úkonu právnej služby z 500,00 € je 34,86 € z toho 1/3 je 11,62 €

§ 13 ods. 3 - spojenie 2 vecí $123,50 \text{ €} + (34,86 \times 1/3) = 123,50 \text{ €} + 11,62 \text{ €} = 135,12 \text{ €}$

Boli vykonané 2 úkony právnej služby, 2x režijný paušál a zaplatené náklady kopírovania dôkazov, ktoré uplatňujeme ako náhradu hotových výdavkov takto:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady	135,12 €
2. písomné podanie sťažnosti so žiadosťou o finančné zadosťučinenie	135,12 €
3. režijný paušál za 2 úkony právnej služby á 7,41 €	14,82 €
náhrada hotových výdavkov - co/ výd.dokl. v príl.	2,00 €.“

Ústavný súd prípisom z 3. novembra 2011 a 5. decembra 2011 vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k sťažnosti sťažovateľa. K sťažnosti sa vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu prípisom zo 6. decembra 2011 doručeným ústavnému súdu 19. decembra 2011, v ktorom uviedla prehľad úkonov, ktoré okresný súd vykonal v namietanom konaní. Poukázala tiež na sťažnosti sťažovateľa na prietahy v namietanom konaní, pričom v tejto súvislosti uviedla:

„Dňa 15. 10. 2010 bola súdu doručená sťažnosť J. H., P., na prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 26Cb 29/2010, ktorá bola prešetrená a vybavená ako dôvodná dňa 26. 10. 2010 bývalou predsedníčkou Okresného súdu Bratislava I JUDr. H. K. Sťažovateľovi bolo zároveň oznámené, že zákonný sudca a vyšší súdny úradník boli vyzvaní, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu s tým, že vybavenie veci bude kontrolované zo strany predsedníčky tunajšieho súdu tak, aby nedochádzalo v konaní k zbytočným prietahom.

Dňa 19. 07. 2011 bola súdu opätovne doručená sťažnosť J. H., P., na prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 26Cb 29/2010, ktorá bola prešetrená a vybavená listom zo dňa 11. 08. 2011 ako opakovaná sťažnosť v zmysle ustanovenia § 21 odsek 1 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach. Sťažovateľovi bolo opätovne oznámené, že priebeh konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn.

26Cb/29/2010 je priebežne kontrolovaný tak, aby nedochádzalo v konaní k zbytočným prietahom zo strany súdu.

S poukazom na vyššie uvedené sťažnosti doručené tunajšiemu súdu dňa 15. 10. 2010 si dovoľujem uviesť, že dôvodom, pre ktorý sa lehoty mierne predĺžili medzi jednotlivými úkonmi súdu, uskutočnenými v období od doručenia žaloby na súd do vybavenia sťažnosti doručenej súdu dňa 15. 10. 2010, a pre ktorý bola uvedená sťažnosť vybavená ako dôvodná, bola predovšetkým zaťaženosť súdneho oddelenia spôsobená vysokým nápadom vecí zákonnej sudkyne v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia sudcov na obchodnom úseku Okresného súdu Bratislava I. Mám za to, že v tomto prípade ide o objektívny dôvod, ku ktorému došlo bez subjektívneho zavinenia zákonnej sudkyne.

S poukazom na uvedený rozpis procesných úkonov uskutočnených vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 26Cb/29/2010, si zároveň dovoľujem uviesť, že po vybavení sťažnosti doručenej tunajšiemu súdu dňa 15. 10. 2010 súd vo veci priebežne konal a koná ďalej bez prietahov. Samotný postup súdu v predmetnej veci je priebežne sledovaný za účelom predchádzania zbytočných prietahov v konaní.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd je viazaný návrhom spísaným v danom prípade kvalifikovaným právnym zástupcom, v dôsledku čoho posudzuje sťažnosť v rozsahu vymedzenom v jej návrhovej časti – petite (obdobne napr. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 135/08, IV. ÚS 203/09). Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy; napr. m. m. III. ÚS 2/05, II. ÚS 19/05), keď navyše ústavný súd nemá dôvod spochybňovať znenie petitu sťažnosti vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľa v rozsahu navrhovaného petitu uvedeného v podaní doručenom ústavnému súdu 25. októbra 2011.

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. ...

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (II. ÚS 92/05).

Dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 26 Cb/29/2010 zistil, že žalobca M., a. s. (ďalej len „žalobca“), podal 10. februára 2010 okresnému súdu žalobu, ktorou žiada o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu; jej obsahom je aj návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozsudku.

Ústavný súd zo spisu ďalej zistil, že okresný súd 22. októbra 2010 uznesením vyzval žalobcu, aby do 10 dní od doručenia uznesenia odstránil nedostatky žaloby spočívajúce v tom, že neoznačil žalovaného. Žalobca podaním zo 7. novembra 2010 doručeným okresnému súdu 15. novembra 2010 doplnil žalobu, v ktorom upresnil účastníkov konania: „*Navrhovateľ - žalobca: J. H., nar. 10. 12. 1973*“ a „*Odporca – žalovaný: M., a. s., B.*“. Následne okresný súd 24. mája 2011 uznesením vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia odstránil nedostatky žaloby v znení opravy spočívajúcej v tom, ktorá je v označení procesných strán zmätočná. Právna zástupkyňa doručila 14. júna 2011 okresnému súdu podanie z 3. júna 2011, ktorým doplnila žalobu a správne označila účastníkov konania.

Okresný súd vyzval 10. augusta 2011 žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý žalobca podľa potvrdenia zaplatil 30. augusta 2011. Dňa 12. septembra 2011 okresný súd vyzval rozhodcovský súd na zapožičanie spisu sp. zn. 254/09. Predmetný spis bol okresnému súdu doručený 27. septembra 2011. Okresný súd 9. novembra 2011 vyzval sťažovateľa na vyjadrenie k žalobe a uznesením odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku z 15. januára 2010 do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 26 Cb/29/2010 o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010, pričom poukazuje v zásade na dve obdobia nečinnosti okresného súdu, ako aj na to, že okresný súd vo veci konal (v konaní postupoval) v zásade vždy až na základe sťažností podaných sťažovateľom podľa

§ 62 ods. 1 a násl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

Ústavný súd konštatuje, že v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti predmetné konanie nebolo právoplatne skončené a trvalo približne 2 roky. V predmetnom konaní došlo k dvom obdobiam nečinnosti okresného súdu. Prvé trvalo od 10. februára 2010 do 22. októbra 2010, t. j. osem mesiacov, a druhé trvalo od 22. októbra 2010 do 24. mája 2011, t. j. sedem mesiacov; po tomto období okresný súd konal v zásade plynule.

Ústavný súd v súvislosti s namietanou nečinnosťou okresného súdu poukazuje na to, že do 14. júna 2011 okresný súd odstraňoval nedostatky žaloby, ktoré vykazovala napriek právnomu zastúpeniu žalobcu kvalifikovaným právnym zástupcom. Okresný súd musel tiež žalobcu vyzývať na splnenie ďalšej obligatórnej náležitosti (podmienky konania) - na zaplatenie súdneho poplatku. V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že aj keď v namietanom konaní došlo k dvom obdobiam nečinnosti, tieto obdobia boli relatívne krátke a nemožno ich výlučne pripísať len na vrub okresnému súdu, naopak, prispel k nim svojím postupom aj žalobca, ktorý napriek právnomu zastúpeniu odstránil nedostatky žaloby až po opakovanej výzve okresného súdu a súdny poplatok zaplatil až na základe výzvy okresného súdu.

Na základe týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že vzniknuté priet'ahy v doterajšom priebehu konania nemali takú intenzitu, aby boli spôsobilé porušiť označené práva sťažovateľa. Ústavný súd pripúšťa, že napokon aj sťažnosti sťažovateľa adresované orgánu štátnej správy súdu čiastočne prispeli k odstráneniu sťažovateľom namietaných priet'ahov v konaní. Ústavný súd preto konštatuje, že v namietanom konaní nedošlo zo strany okresného súdu k priet'ahom takej intenzity, ktoré by naznačovali možnosť

vysloviť porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní po jej prijatí na ďalšie konanie, a preto sťažnosť pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

2. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010

Sťažovateľ tiež tvrdí, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb/29/2010 došlo aj k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K porušeniu označeného základného práva sťažovateľa malo dôjsť tým, že *„napriek tomu, že je účastníkom konania na základe žaloby na zrušenie Rozhodcovského rozsudku... o tejto skutočnosti má vedomosť len od žalobcu v zastúpení jeho advokátkou. Okresný súd Bratislava I. napriek časovému odstupu takmer 2/dvoch rokov od podania žaloby do spisania tejto sťažnosti sťažovateľovi žalobu nedoručil, neumožnil mu, aby sa k nej vyjadril, nenariadil termín pojednávania.“*

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Zo súdneho spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že okresný súd od doručenia žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku 10. februára 2010 odstraňoval nedostatky žaloby, ako aj ďalších náležitostí ako podmienok (časť II bod 1) (§ 103 Občianskeho súdneho poriadku), bez splnenia ktorých súd nemôže vo veci konať a rozhodnúť.

Okresný súd odstránil nedostatky podmienok konania až 30. augusta 2011. Pred odstránením nedostatku týchto podmienok konania nebolo podľa názoru ústavného súdu účelné doručiť žalobu sťažovateľovi a vyzvať ho, aby sa k nej vyjadril, a nebolo možné nariadiť pojednávanie na prerokovanie veci. Okresný súd doručil žalobu s výzvou na vyjadrenie sa z 9. novembra 2011 sťažovateľovi 21. novembra 2011, t. j. po podaní

sťažnosti ústavnému súdu. Táto skutočnosť vzhľadom na predchádzajúce procesné úkony okresného súdu smerujúce k vytvoreniu podmienok na konanie vo veci odôvodňuje záver ústavného súdu, že aj v tejto časti je sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom okresného súdu v predmetnom konaní a namietaným porušením jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2012